

Многоуважаеми г-нъ Вазовъ,

Позволете да Ви поднеса моитъ най-сърдечни привѣтствия и честитявания по случай петдесетгодишнината отъ Вашата разкошна и неоцънимо-плодотворна за културния развой на нашето закъснѣло племе литературна дѣйностъ и да Ви пожелаая още дълги години да бждете все тъй бодъръ и жизнерадостенъ за утѣха на отечеството ни въ тѣзи тежки за него врѣмена и да служите като фаръ на народния ни стремежъ къмъ едно по-свѣтло бждеще. Вашиятъ културенъ подвигъ ще бже записанъ съ златни букви въ историята на българския народъ, а името Ви ще сияе въ безсмъртния ореолъ на една напълно заслужена слава. Вие сте и стожерътъ, който съ величествената си снага стърчи високо надъ общия уровень на народа ни, като царственъ джбъ всрѣдъ млада, крѣхка горичка. Сплотени около Васъ, защитени отъ Вашата освѣжителна сѣнка, ние ще посрѣщнемъ буритъ съ издигнати високо чела.

България ще живѣе и цѣвти, защото е родила достойни синове и защото има право да живѣе свободна, мощна и културна. Здравѣйте.

Вашъ горещъ почитателъ: Драг. С. Зографовъ

Като прѣдставителъ на радомирската учебна околия, отъ името на ученицитъ, ученичкитъ, възпитателитъ имъ и отъ мое име най-сърдечно Ви привѣтствувамъ съ юбилейния день, мили незамѣними учителю на българския народъ, храбри борецо съ неговитъ неджзи, скжпи творецо на сладкия български говоръ, неуморни пѣвецо на българскитъ геройски борби, на българскитъ скърби, радости и, неподражаеми художнико на българскитъ природни хубости!

Съ твоитъ творения, мили учителю, ти ни учеше, учишъ ни и вѣчно ще учишъ младитъ поколѣния на българския народъ да обичатъ своята хубава, измжчена родина, да се борятъ за нейната свобода и да се жертвуватъ за нейнитъ свещенни права.

Моля всевишния Богъ да Ви дарува здраве до дълбоки старини, за да видите цѣлия български народъ свободенъ,